دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهر
فصلنامه‌ی علمی- پژوهشی فضای

سال یازدهم، شماره‌ی ۳۶
زمستان ۱۳۹۰، صفحات ۱۳۰-۱۰۳

سعید ملکی[۱]

بررسی وضعیت شاخص‌های کمّی و کیفی اجتماعی مسکن در شهرستان اهواز

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۸۹/۰۳/۰۵ تاریخ پذیرش مقاله: ۱۳۸۹/۰۹/۱۰

چکیده

شاخص‌های مسکن شاید مهم‌ترین و کلیدی‌ترین ابزار در برنامه ریزی مسکن باشند. بررسی شاخص‌های اجتماعی مسکن یکی از وسائل و شیوه‌های شناخت ویژگی‌های مسکن به شمار می‌رود که می‌توان به کمک آن پارامترهای مؤثر در امر مسکن را شناخت و هر گونه برنامه‌ریزی و تصمیم گیری صحیح در خصوص مسکن را تسهیل نمود. هدف این مقاله بررسی وضعیت شاخص‌های اجتماعی مربوط به ازدحام جمعیت یا کمیّت مسکن، کیفیت وضع مسکن، خدمات اساسی و مالکیت و نحوه تصرف مسکن در شهرستان اهواز می‌باشد. روش تحقیق ترکیبی از روش‌های توصیفی، تحلیلی و موردی- میدانی یا موردی- ژرفانگر است. بررسی و مقایسه شاخص‌های اجتماعی مسکن در شهرستان اهواز طی سال‌های ۱۳٤٥ الی ۱۳۸۵ نشان می‌دهد که در اکثر این شاخص‌ها روند روبه رشدی (بهبودی نسبی) داشته‌اند. از این‌رو برنامه‌ریزان و مدیران مسکن باید از یک سو به اهمیت شاخص‌های اجتماعی در بهبود کیفیت مسکن توجه نموده و از سوی دیگر مساله مسکن را در ارتباط با کلیه عوامل مربوطه اعم از کمّی و کیفی مورد بررسی و امعان نظر قرار دهند، همچنین با دیدی جامع و همه‌سو نگر و به طور اساسی و جدی‌تر نقش شاخص‌های اجتماعی را در برنامه‌های توسعه مسکن لحاظ کنند.

کلید واژه‌ها: مسکن، شاخص‌های کمّی و کیفی، خدمات اساسی، شهرستان اهواز.

۱- استادیار گروه جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری دانشگاه شهید چمران اهواز. E-mail: Address: malekis@scu.ac.ir

[Downloaded from geographical-space.iau-ahar.ac.ir on 2026-10-30]